

elde

mevsimlik edebiyat dergisi

güz sayısı

KUDÜS ÖZEL SAYISI

**Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Bir çocuk gibiydi ve ağlıyordu
Varıp eşğine alnımı koydum
Sanki bir yer altı nehr çağlıyordu**

KÜLTÜR EDEBİYAT KULUBU

Bu derginin Asımın Nesli ile uzaktan yakından alakası vardır!

İÇİMDEKİLER

-
- 2 ÖNSÖZ BU GECE 17
-
- 3 KUDÜS KEŞKE 18
-
- 4 ÖLÜM UYKUSU MESCI-İ AKSA 19
-
- 5 EZELİ ŞEHİR KUDÜS'E TARİHSEL BAKIŞ KUDÜS ACISI 20
-
- 7 O SABAH GERÇEK SAVAŞ VE GÖNÜL SAVAŞI 21
-
- 8 SENİ KİMSE UNUTMAYACAK KUDÜSTEN DOĞAN GÜNEŞ 22
-
- 9 KAĞIT UÇAK SAVAŞ 23
-
- 10 KANAYAN RESİM VAKİT GELMEDİ Mİ? 24
-
- 11 RÖPORTAJ - BÜNYAMİN ARAS BEN KUDÜSÜM 25
-
- 13 RÖPORTAJ - ÖĞRETMENLER ÖLÜM SESSİZLİĞİ 27
-
- 15 KENDİ İÇİNDE MÜSLÜMAN BEYT-ÜL MAKDİS 28
-
- 16 ŞEHR-ÜL KUDÜS HANZALA'NIN HİKAYESİ 29
-
- BULMACA 31
-

Önsöz

Editör

Hem benim hem de insanlığın sonbaharını yaşadığı bir kasım sabahından merhaba, Bu sayım çok özel fark etmişsindir. Dolu dolu Kudüs'ü ve Filistin'de yaşananları anlattım bu sefer. Benim de içinde yaşadığım bu dünyada olanlara sessiz kalamadım. Eminim senin de duyguların dolu dolu, sağanak sağanak yağıyor Gazze'ye. İnsan olup da bu sağanak duygu yağmurunda ıslanmamak mümkün mü? Hadi gel bu yağmurda birlikte tekrar ıslanalım Sevgili Dostum. Kış sayımda özgürlük ve barışı konuşuyor olmak ümidiyle... Barış dolu bir dünyada hep sevgiyle kal.

Elde

KÜNYE

Sahibi: Asımın Nesli AİHL adına Okul Müdürü Bünyamin ARAS

Editör: Şule BAYRAKTAR (Kültür Edebiyat Kulübü)

Dergi Yayın Kurulu: Feyzanur SOLAK [12-D], Meryem ÖZYILDIRIM [11-B], Sıla DİRİK [11-B], Hafsa Betül DAĞDELEN [11-B], Kübranur GÜZEL(11-B), Mevanur KÜÇÜK [10-B], Ceren ÖNOL [10-B], Eslem Nur GÖKÇE [10-A], Furkan AKİZ [10-C], Veysel Eymen TOKKAYA [10-C], Ezgi DEĞİRMEN [6-B], Elif Ayşe BAL(6-A), Nurbanu Semra TUNÇ(6-A), Eslem Meryem ARIK(6-A), ve Orhan BAYRAKTAR

Dizgi- Tasarım: Fatih Sezer

İletişim: [eldedergi@gmail.com]

Tüm hakkımız Asımın Neslinde saklıdır. Kaynak göstererek alıntı yapabilir, satır altlarını renkli kalemle çizebilir, yanında kahve çayla fotoğrafını çekebilir, sosyal medyada paylaşabilirsiniz. Çünkü paylaşmak güzeldir...

Kudüs

Bünyamin ARAS

Bir adı vardır her şeyin. Dağların, ovaların, nehirlerin ve elbette insanların. Adıyla var olur, adıyla anılır. Kudsiyeti ve tarihi misyonuyla insanlık tarihinin önemli durak noktalarından biri olma özelliğini korumuş olan Kudüs de böyle bir coğrafyadır. Coğrafya diyorum çünkü Kudüs tek bir yapı yahut coğrafi bir birimin adı olmaktan daha çok kavramsallaşmış, çevresini de ifade eden bir boyuta ulaşmıştır. Kadim dinlerin önemli kavşak noktası olmanın dışında mazlum milletler coğrafyası olarak da insanlık belleğinde yer etmiştir.

Musevi inancının odak noktası olarak Süleyman Mabedine ev sahipliği yapan Kudüs, Hz. İsa (a.s.)'nin doğum yeri ve ilk Hıristiyan topluluğun yeryüzüne dağıldığı mekândır aynı zamanda. Müslümanlar açısından önemi, tarihi misyonunu daha fazla pekiştirmesi açısından, ilk kiblemiz olma şerefine ilgilidir daha çok.

Birçok farklı süreçle birlikte fetihler, kayıplar ve yapımlar ve yıkımlar yaşayan Kudüs günümüz dünyasının yeniden ve en can alıcı haliyle odağına oturmuş durumdadır.

Kudüs ve hinterlandında oluşan yerleşim yerleri tek bir anlam etrafında örgütlenmiş gibidir aslında. Adı Gazze de olsa, Ramallah da olsa, El Halil de olsa yer ve hedef aslında Kudüs olmaktan hiçbir zaman uzaklaşmamıştır.

Hz. Ömer(r.a.) dönemine tarihlenen fetihle birlikte Müslüman iskanına açılan bölge kesin-tisiz olarak Müslüman beldesi olma hüviyetini koruyarak bugüne kadar ulaşmıştır. Her zaman farklı kültür ve farklı inanca sahip insanların bir arada yaşadığı yahut farklı inanca sahip olmasına rağmen ortak Kudüs özlemi, dünyanın farklı coğrafyalarında hep olagelmıştır. Ancak bu durum belki de tarihin hiçbir döneminde bugün yaşanan haliyle organize bir vahşete bürünerek toplu bir soykırım halini almamıştır.

Bu günü tarihin önceki dönemlerindeki çekişmelerden ayıran en önemli fark, kendilerinin gadre uğradığını, dini inancından dolayı yerinden sürgün edildiğini milat olarak seçmiş, adına devlet dedikleri bir organizasyonla sırf kimlikleri ve dini inançlarından dolayı bölgedeki Müslümanlara yönelttikleri toplu kıyım halini almış olmasındadır. Savaş veya adına ne denirse, ortadaki zulüm, bugünün ortaya çıkmış sorunu olmaktan çok, kendine İsrail denilen devlet örgütünün kurulduğu günden itibaren Filistinli Müslümanların hak ve yerlerinin gaspıyla devam ederek zaman zaman ölüm ve yerlerinden edilmelerini de içeren bir dizi olay olarak süregelmiştir.

Süreç bu haliyle değerlendirildiğinde;

“Mü'minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.” Buhârî, Edeb 27; Müslim, Birr 66

Hadisi şerifinde olduğu gibi Müslümanlara düşen sorumluluk, zulmü uzaktan izlemek ve yalnızca üzülmekten daha fazlasını yapmak için harekete geçmek olmalıdır. Bu sorumluluk Müslümanları oturdukları sırça köşklerinden inmeye, gündelik zihin konforlarını bozmaya ve nihayet ellerinden gelebilecek her türlü yolla mazlumun yanında olmak ve zulme rıza göstermemek üzere aksiyon almaya zorlamaktadır.

Bu bilinç ve sorumluluk duygusuyla hareket edeceğimiz günleri görmek ümidiyle inşallah...

Ölüm uykusu

Feyza Nur SOLAK [12-D]

*Kâbustu nakba; müminlerin ilhakıyla pazarlık...
Bir kül bulutuydu; öylesine yakıcı, öylesine karanlık.
İnadına parladı altın kubbe,
Bir anda yandı tüm ışıklar ve yangına kör oldu insanlık.*

*Nebiler nebisinin gülden rayihası olan ilk kibleye,
Ve Allah'ın ona teselli verdiği o gece...
Filistin; bayramlık elbiseydi gözümüzden sakındığımız.
Bu kutsiyet ağırdır, siyonizmin kokuşmuş emellerine.*

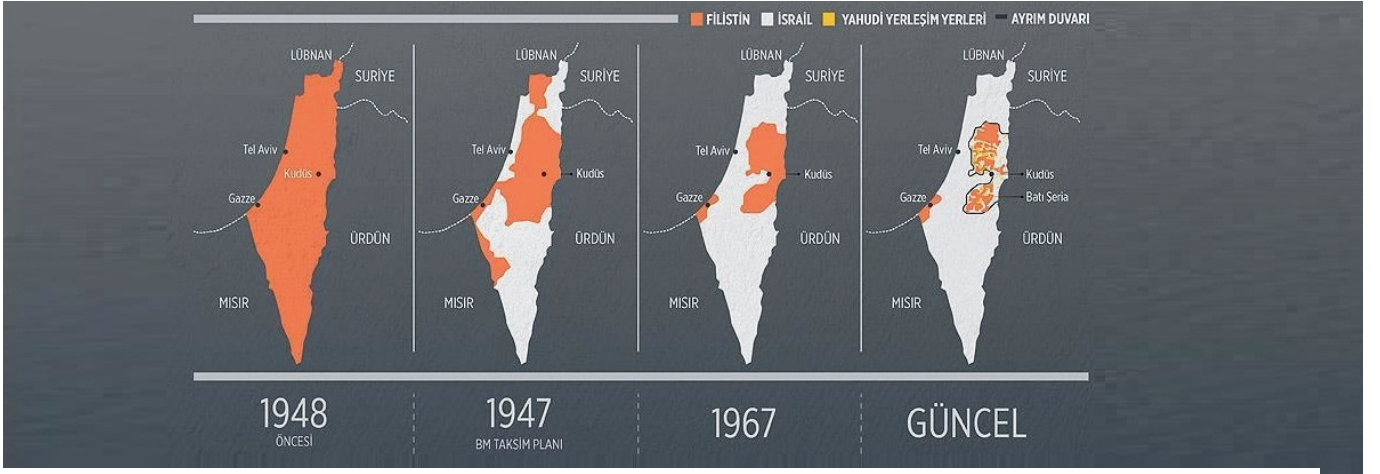
*Merhamet ırmağı sonsuz olan Er-Rahman,
Canı veren, gücü veren, malı verenin şartı iman!
Siz ki yalnızca kul; ateş taşıyan avuçlarıyla
Kendilerini efendi sanırlar bu topraklara.
Ama olmayınca merhamet, size tapmayacak müslüman!*

*Biçilmemiş haklarından kanlar akıtırlar!
Buralar zulmü kabul etmez,
Bizim bin yanar canımız, orada bir yansa canlar!
Elbet acizliklerini, can verip can alanı, Emellerinin yıllar önce Lut gölünde boğulduğunu hatırlatırız!
Ve zulmünüzün narını bir "ol" ile söndürenin varlığını anlarırsınız!*

*Kudüs şimdi kardeşlerini çağırıyor.
Ağlamıyor, yıllanmış hıçkırıklarını emperyalizme savuruyor,
Binlerce masumun hakkını arıyor,
Kudüs şimdi ona ait olanı istiyor.*

*Kirlenmiş dünyanın, kirli insanları...
Mazlumlara hakkını arayınca nasıl da yürekleri tertemiz oluveriyor?
Her biri insanların canının derdine düşüyor,
Savaş ve zulüm kınanıyor.*

*Bu sefer zulme açıyor gözlerini insanlık,
Ama belli ki yanlış tarafa uyanıyor...*

Ezeli Şehir Kudüs'e Tarihsel Bakış

Veysel Eymen TOKKAYA [10-D]

Tarihte bilinen ilk yerleşim Suriye, Filistin, Mısır ve Mezopotamya'da MÖ 5000-4700 yılları arasında gerçekleşmiştir.

Kudüs (Arapça: القُدس, el-Kuds) Kenan bölgesinde, Akdeniz ile Lut Gölü arasındaki Yehuda Dağları'ndaki bir plato üzerine üç büyük kutsal din olan Musevilik, Hıristiyanlık ve İslam tarafından kutsal kabul edilen, dünyanın en eski yerleşim yerlerinden biridir. Uzun tarihi boyunca Kudüs, 2 defa yok edilmiş, 23 defa işgal edilmiş, 52 defa saldırıya uğramış ve 44 defa ele geçirilip tekrar kurtarılmıştır. Şehrin hem jeopolitik hem de kutsal bir özelliğe sahip olması, onu hem geçmişte hem günümüzde önemli kılmış, üzerinde hala hak iddiaları yaşanmasına sebep olmaktadır.

Hristiyanlar için Kudüs'ün kutsal sayılmasının nedeni, Hristiyanlar nezdinde Kudüs'ün kilisenin doğduğu yer olmasıdır. Kutsal ruh havarilerin üzerine burada inmiş ve dini kitapları İncil, yeryüzünün dört bir yanına yine buradan yayılmıştır. Kudüs, Hristiyanlara göre günahlardan sıyrılma yeri, yerkürenin merkezi, İsa'nın ikinci kez tekrar geleceği yerdir. Öyle ki, yeryüzüne inşa ettikleri tüm kiliselerin yönlerini Kudüs'e bakacak şekilde konumlandırmışlardır. Değerli olmasının bir sebebi de Hz. İsa'nın vaftiz babası Yahya tarafından burada vaftiz edilmesidir.

Ayrıca inanişaya göre Hz. İsa burada çarmıha gerilmiş, daha sonra dirilip Filistin'deki Zeytin Dağı'ndan göğe yükselmiştir.

Yahudilere göre Tanrı, Kudüs topraklarını Hz. İbrahim'e ve onun soyundan gelenlere ayırmıştır. Böylece Tanrının hem bu toprakları hem de kendi ırklarını üstün ve bereketli kıldığına inanmışlardır. Bu inaniş öyle bir hal almıştır ki "Kudüssüz Yahudi, Yahudisiz de Kudüs olmaz" düşüncesi siyonizmin temelini oluşturmuştur. Yahudiler, Hz. İbrahim'e vaat edildiğine inanılan "Arz-ı Mev'ud" dedikleri vad edilmiş topraklar; Akdeniz, Mısır, Suriye ve Anadolu coğrafyasında, büyük bir bölgeyi kapsamaktadır. Yahudiler Tanrı'nın emir ve yasaklarını çiğnedikleri için uzun bir müddet Kudüs'ten ayrı kaldıktan sonra Kudüs'e gelmeleri Hz. Davud'la olmuştur. Kutsal ahit sandığının içinde olduğuna inanılan ilk tapınak ise Hz. Süleyman tarafından burada kurulmuştur. Babil Kralı tarafından yıkılan tapınağı Persler sayesinde ikinci kez tekrar inşa etmişlerdir. Fakat bunu da Roma generali Titus yıkmış ve geriye sadece "Ağlama Duvarı" kalmıştır. Şimdi ise, 3. Tapınağı inşa etmek için duvarlar etmektedirler.

Müslümanlar için Kudüs, Kur'an-ı Kerim'de "arz-ı mukaddes" olarak adlandırılan Filistin bölgesinde, birçok peygambere ev sahipliği yapmış ve adeta Tevhid Ocağı olmuştur. Bölgenin en kutsal şehri ise tartışmasız Kudüs'tür. Kur'an ve hadislerde de bahsedilen bu Kutsal Topraklar, Müslümanlar için oldukça önemlidir. Öyle ki, Kudüs'e işaret eden 7 ayet olduğu söylenmektedir. En bilineni İsrâ suresinin ilk ayetleridir. Kur'an ayetleri, hadisler ve Siyer gibi kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre Kudüs, bizim ilk kıblemiz, Resulullah'ın Miraç'a yükseldiği yer ve üç önemli mescidimizden biri olduğu için, Mekke ve Medine bizim için ne kadar mühimse işte Kudüs de o kadar mühimdir. Kudüs'le ilgili Peygamberimizin hadislerinde; "Peygamberimiz, yolculuk ancak üç mescitten birine olur: Mescid-i Nebevi, Mescid-i Haram ve Mescid-i Aksa'ya" demiştir. Yine başka bir hadisinde Resulullah, "Oraya, yani Mescid-i Aksa'ya gidin ve içinde namaz kılın; eğer oraya gidemez ve içinde namaz kılamazsanız, kandillerinde yakılmak üzere oraya zeytinyağı gönderin." şeklinde buyurmuştur. Kubbet-üs Sahra'nın tam altında yer alan "Hacer-i Muallak" olarak isimlendirilen kaya kütlesi, Peygamberimiz(SAV)'in üzerine basarak göğe yükseldiği yer olarak da kabul edilir. Ayrıca Hz. İsmail'in kurban edilme olayının da yine bu kaya kütlesinin üzerinde gerçekleştiği söylenmektedir. Öte yandan Kudüs'ün ilk fatihi Hazreti Davut ve orada Beyt'ül Makdis'i inşa eden Hz. Süleyman, Müslümanların iman ettiği peygamberlerdir. Peygamberimizin hadisine binaen Müslümanlar, Kudüs'e bu kutsal toprakların imarına çok önem vermişlerdir. Buraya yapılan hayır ve yardımları çok önemsemişlerdir. Öyle ki, günümüzdeki Kubbet-üs Sahra ve Mescid-i Aksa'nın inşası Emevî Halifesi Abdülmelik b.Mervan ve oğlu I. Velid tarafından yaptırılmıştır. Hz. Ömer'in Kudüs'ü 637 yılında fethettiğinde namaz kıldığı yeri Kible Mescidi olarak inşa ettirmiştir. Depremde zarar gören Kible Mescidi'ni Abbasiler imar etmiştir.

1099'dan 1187'ye kadar Haçlıların elinde olan Kudüs, Selahaddin Eyyubi tarafından kurtarılmıştır. Bu hâkimiyet Eyyübilerden sonra Memlûklere, oradan da 1517 yılında Yavuz Sultan Selim ile Osmanlı egemenliğine geçmiştir. Oğlu Kanuni Sultan Süleyman tahta geçtiğinde Kudüs surlarını inşa etmiştir. 1517'den 1917'ye kadar Osmanlı egemenliğinde kalan Kudüs, 1. Dünya Savaşı'nda İngiliz hâkimiyetine geçmiştir. Filistin bölgesinin İngiliz mandasına verildiği dönemde %93'ü (7.008.000) Arap, %7'si (570.000) civarında yabancı yaşamaktaydı.

Bu tarihten itibaren İngiliz yönetimi bölgeye Yahudi göçüne göz yumdu. 1917'de Balfour Deklarasyonu'yla yönelimlerini Yahudi toplumunun önceliklerine çevirdiklerini kabul etmiştir. 1933'de Alman antisemitizm söylemleri nedeniyle Filistin'e olan Yahudi göçleri arttı. 1948'den sonraki yıllarda sayısı artan Yahudi milis güçleri Arap yerleşim yerlerine "temizlik saldırıları(!)" yaparak işgali artırdılar.

14 Mayıs 1948'de İngilizler'in manda yönetimi sona ererken, 15 Mayıs 1948'de İsrail Devleti'nin kurulduğunu ilan etti. İsrail devleti Kudüs'ün batı kesimini işgal etti. Birleşmiş Milletler kararı ile kendine ayrılan toprak 14.500 km² iken, İsrail'in işgal ettiği toprak 20.850 km²'dir. Toplam Filistin toprağı ise 26.323 km²'dir. 1967'deki Altı Gün Savaşı'ndan sonra İsrail tarafından işgal edilmiştir. Bu yıllarda Arap devletleri arasında toprak kazanma rekabeti vardır. 1964'de kurulan Filistin Kurtuluş Örgütü bağımsız bir Filistin Devleti ve işgale karşı mücadeleye devam etmektedir. İsrail'e ABD ve Avrupa devletleri siyasal ve askeri açıdan destek verirken, Arap ülkeleri birlik olamayıp Filistin halkının mücadelesine yeterli destek verememektedir. Son saldırılar dünyanın gözünün tekrar buraya dönmesine sebep olmuştur.

Tarihi M.Ö. 6000'lere dayanan Kudüs, zaman zaman çok kanlı katliamlara tanıklık etmiştir. Ama günümüzde Müslümanlara yakışan, Hz. Ömer'in ve Selahaddin Eyyubi'nin gösterdiği erdemliliğidir.

O Sabah

Azra BİLGİN [6-A]

Her şeyin başladığı işte o gün...

Halk bomba ve çığlık sesleriyle uyandı. Çocukların ağlamaları, çaresiz anne babalar, oradan oraya koşuşan insanlar, hedef alınıp yıkılan okullar, hastaneler... Her yer toz duman, yıkıntı. Çocukların dumandan kararan, tozdan beyazlamış ve şaşkın şaşkın bakan yüzleri, her şey bir kıyamet sahnesi gibi. Gazze 7 Ekim sabahına böyle uyandı.

İsrail askerleri şehrin dört bir yanını sarmış, sınır kapıları tutulmuş. Bütün ülkeler buna seyirci... Tabii ki böyle bir durumda insan olanın eli kolu bağlı beklemesi çok zor. Olabildiğince gıda yardımı yapıldı. Dünyanın dört bir yanında protestolar, isyanlar, itirazlar yapılmaya devam ediliyor. Ancak ne fayda. İsrail daha da bastırıyor.

Artık doktorlar da yetmemeye başladı. Televizyonda gördüğüm bir sahnede Gazzeli bir vatandaş soruyordu: "Gökten ölüm yağıyor, nereye saklanabiliriz?"

Çocukların bu savaştan fazla etkilenmesini istemeyen sağlık çalışanları sırf çocuklara moral olsun diye hastane bahçesine güzel bir oyun alanı yapmıştı. Ancak İsrail' in hedef aldığı yerlerden biri de orasıydı. Çocuklar üzerlerine atışılacak olan bombadan habersiz mutlu bir şekilde oyunlarına dalmıştı. Taa ki o ana dek...

Bu savaş herkesi daha da derinden etkilemeye devam ediyor. Ancak umudumuzu kaybetmemeliyiz. Savaş henüz bitmiş değil. Tabiki zaferle sonuçlanmasını ümit ediyorum. Allah mazlumların yanındadır.

Seni Kimse Unutmayacak

Ayşenur RİŞVANLI [7-A]

Üzülme Gazzeli Çocuk,

Zorluğu veren kolaylığı da verir,
Karanlığı yaratan, aydınlığı da gösterir
Acıyı yaşatan mutluluğu da hissettirir
Üzülme Rabbin doğru yolu gösterir.

Birbirinden ayıran kavuşturmayı da bilir
Sevgisiz bırakılan elbet bir gün sevilir
Yalanların yanındaki doğrular da bilinir
Rabbimin sevgisi herkesinkine bedeldir.

Kağıt Uçak

Ezgi DEĞİRMEN [6-B]

Hasan o sabah erken uyanmıştı. Kalkmak için hareket etmeye yeltendiğinde boynunda bir acı hissetti. Tahta zeminde yattığından boynu uyuşmuştu. Birden eski sıcacık yatağını hatırladı ve tüm anılarını... Gözleri doldu ama ağlamayacaktı. Bu savaş bitecekti. Evleri yıkılmış olsa bile yeniden yapacaklardı, annesi yine ona masallar anlatacaktı. Sokakta arkadaşlarıyla yine top oynayacaktı. Gelecekte o günler uzak değildi.

Derken, gözüne babasıyla yaptığı kağıttan uçak takıldı. Kulübenin sallanan eski rafında duran bu uçağı, o ilkokuldayken yapmışlardı. Babası artık yoktu, evleri bir bombayla yıkılınca enkazın altında kalmış, şehit olmuştu. Babasının enkaz altındaki bedeninin tam üstünde bulmuştu bu kağıttan uçağı. Uçağın sol kanadında Filistin bayrağı vardı bir kısmı yanmıştı ama yine de babasını hatırlatan tek hatıra olduğundan atmaya kıyamıyordu.

Annesinin sesi ile düşüncelerinden sıyrıldı.

Annesi:

- Ekmeğimiz kalmamış yavrum. Komşular söyledi, her zaman gittiğimiz fırın dün gece bombalanmış. İki mahalle aşağıda bir fırın var, hastanenin çaprazında kalıyor. Ahsen teyzenin oğlu Reşat da gidecekmiş o fırına. Hemen onunla gidip gelebilir misin?

- Tabii anne ben Reşat'ı çağırayım o zaman.

Hasan bu fırını biliyordu ama oraya giden yolda bir sürü tank ve devriye askeri vardı.

Annesine bunu söylemeden Reşat'ı çağırmaya gitti.

-Reşat, Reşaat, hadi fırına gideceğiz.

-Geliyorum Hasan.

Reşat biraz sonra kapıda belirdi. Reşat Hasan'dan 2 yaş küçüktü buna rağmen ondan uzun ve kiloluydu. Birbirlerine çok benziyorlardı yolda herhangi biri onları görse abi kardeş sanabilirdi. Reşat tel bahçe kapısını iple bağladı ve yola koyuldular.

Reşat yolda bir şeyler mırıldanıyordu. Hasan en sonunda dayanamayıp sordu.

- Deminden beri ne mırıldanıyorsun?

- Şey gideceğimiz yere yakın bir sürü asker olduğunu söylemişti ablam. Bu yüzden Allah'ın bizi koruması için dua ediyordum.

- O civarlarda bir sürü asker olduğu doğru ama Allah bizi koruyacaktır, endişelenme.

Fırına yaklaşmışlardı hastanenin yarısı yanmış tabelası gözükmeye başlamıştı. Bununla beraber askerlerin ve tankların sayısı da katlanarak artıyordu. Çocuklar konuşmuyor, sadece yere bakıyor, jest ve mimiklerden kaçınıyorlardı. Askerler için her hareketleri, çıkarttıkları her ses kurşuna dizilme sebebi olabilirdi. Sonunda fırın gözüktü ama fırının önünde büyük bir kalabalık vardı. Bu durum normaldi çünkü bombardmanlar ve yangınların sonunda ilçede sadece iki fırın kalmıştı.

Zaman geçiyordu. Reşat ve Hasan iki belki üç saattir bekliyorlardı. Sonunda sıra onlara geldi ikişer ekme aldılar. Hasan karşılığında annesinin gümüş yüzüğünü Reşat ise babasından yadigar bir saati verdi ve evlerine dönmek üzere yola koydular. Çok yorulmuşlardı ama değmişti. Şimdi ellerinde ikişer tumbul ekme vardı. İkisi de gülümseyerek yürüyorlardı.

Birden kulakları sağır eden bir ses duyuldu. Yanından geçtikleri hastaneye bir bomba düşmüştü. Hasan, ağır yaralı yerde yatarken Reşat'ın boş ve korku dolu bakışlarını gördü. Onunla konuşmayı denedi fakat olmadı, bir şey nefesini kesiyordu. Gözlerinin önüne annesinin güzel, beyaz, aydınlık yüzü geldi. Sonra...

Bulutların çok üstünde, babasıyla yaptıkları kağıttan uçakla uçuyordu. Babası yanına oturmuş ona gülümsüyordu. Uçağın sol kanadına baktı, Filistin bayrağı yanık değildi.

Kanayan Resim

Şule BAYRAKTAR

Sarsıldı birden çocuk
Baktı gözleri iri iri
Tir tir titredi çocuk
Acılarına karıştı masumiyeti.

Kulaklarında sonsuz uğultu
Gözlerinde hep o görüntü
Kanayan bir resimde
Donmuş bir Kudüs'tü.

Her yerde toz duman
Kimse dilemedi aman
Bembeyaz bir karanlık
Ata yadigârını boğan.

Gece bombalarla aydınlandı
Toprak kırmızıyı kuşandı
Şehitler gülümsedi maveradan
Masumlar Allah'a dayandı.

Dünya izledi sadece
“Dur!” diyemedi hiç kimse
İnsanlık sınıfta kaldı
Masumlar uçtu cennete.

Ve Sarı Kubbe gülümsedi
“Bugünün yarını da var!” der gibi
Leyle-i Mirac'ın şahidi
Selamladı her bir şehidi.

Röportaj - Bünyamin Aras

Meryem ÖZYILDIRIM, Hafsa Betül DAĞDELEN [11-B]

Kudüs veya Filistin sizin için ne anlam ifade ediyor?

- Kudüs, bütün İslam coğrafyasının öksüz çocuğu gibi hissediyorum ben. Çok farklı şekillerde tanımlanabilir fakat şu an içinde bulunduğu durum maalesef bir başına kalmışlık duygusu uyandırıyor bende. Tabii ondaki öksüzlük, çaresizlik, bir başına kalmışlık bütün Müslümanları bağlayan bir vazife.

Akif İnan Kudüs'ü anneye benzetmiş. Farklı şekillerde isimlendirenler de var tabii. Müslümanlar için önemi, hususiyeti çok başka. Bizim ilk kıblemiz... Çok fazla dini değerimizi barındıran bir şehir.

Tarihi süreçte İslam beldesi olması, elden çıkması ve tekrar İslam beldesi olmasıyla ilgili çok güçlü hikâyeler, çok güçlü deliller, kanıtlar var. Çok önemli şahsiyetlerin yaşadığı bir coğrafya. İslam ümmetine mal olmuş, hattı zatında emanet olmuş, emanet edilmiş bir yer. Umarım biz de elimizden geleni yaparız, bütün İslam dünyası da elinden geleni yapar ve Kudüs eski, özgür, bağımsız günlerine kavuşur. Benim için ifade ettiği anlam bu şekilde.

Daha önce Mescidi Aksa'da bulunmuş muydunuz?

-Hiç nasip olmadı, gidemedim.

İsrail/Filistin savaşı hakkında görüşlerinizi alabilir miyiz?

- Benim düşünceme göre Filistin orada olan bir devletin adı. Fakat şu anda devlet olmaktan çok uzakta, örgüt gibi, çete gibi davranan bir İsrail tarafı var ve bunlar tedricen, peyderpey oradaki Müslüman halkı Kudüs'ten uzaklaştırmak, o bölgeyi tahrif etmek ve orayı başka bir yapıya çevirmek için gayret göstermektedirler. Bir süreç işletiyorlar. Sorumluluk anlamında bu durum sadece orada ikamet eden insanların sorumluluğu değil, tüm Müslümanları ilgilendiren bir mevzu. Ortada bugün itibarıyla 5 bini aşkın şehit var, bunların %80'i kadın ve çocuklardan oluşuyor, bu asla kabul edilebilir bir şey değil. Çok orantısız, hakkaniyetsiz, zıvanadan çıkmış bir topluluğa karşı bir avuç Müslüman var o bölgede.

Bu konu hakkında yardım amaçlı ne yapılabilir?

- Öncelikle dua müminin silahıdır, çok fazla dua etmemiz lazım. Ama bu dua kavli olarak kalmamalı, içimizden geçirip mevzuyu kapatmamalıyız. “Ortalıkta bir fenalık gördüğünüz zaman bunu elinizle düzeltin, yetmiyorsa dilinizle düzeltin, o da yetmiyorsa kalbinizle buğz edin ki bu imanın en zayıf halidir.” demiş Peygamber Efendimiz(sav). Buradan hareketle, dua etmeliyiz ve bu dua hem kavli hem de fiili olmalı. Elimizle yangına ateş taşımamalıyız. Oraya mermi olup, bomba olup, barut olup Müslümanların üzerine düşecek bütün süreçlerden uzak durmalıyız, protesto etmeliyiz. Ben en büyük duanın oraya bomba atanların gücüne güç katacak bütün ekonomik süreçlere uzak durmak olduğunu düşünüyorum. Çok net bir kararlılıkla Müslümanların yanında olmak asıl dua olur bizim için. Eğer derdimiz buysa, Kudüs’ü bizim gündemimize taşıyan, Filistin’de şehit olan, günbegün toprağa verdiğimiz Müslümanlarsa bizim gündemimiz; din kardeşlerimizin yanında durmak, bu zulmün de karşısında durmaktır bizim görevimiz. Örneğin İsrail üretimi ürünleri almamamız ya da oraya akan nehir neyse oradan uzak durmamız gerekir. Bunun önemli bir duruş olduğunu düşünüyorum ben. Ayrıca bir tarihin içerisinden geçtiğimiz gerçeğini aklımızdan çıkarmadan bugünün bize yüklediği sorumluluk anlamında; üretmek, dışarıya bağımlılığımızı azaltacak teknik, teknolojik yenilikleri için her an gayret göstermeli ve samimiyetimizi korumalıyız.

Bu konu hakkında yardım amaçlı ne yapılabilir?

-Öncelikle dua müminin silahıdır, çok fazla dua etmemiz lazım. Ama bu dua kavli olarak kalmamalı, içimizden geçirip mevzuyu kapatmamalıyız. “Ortalıkta bir fenalık gördüğünüz zaman bunu elinizle düzeltin, yetmiyorsa dilinizle düzeltin, o da yetmiyorsa kalbinizle buğz edin ki bu imanın en zayıf halidir.” demiş Peygamber Efendimiz(sav). Buradan hareketle, dua etmeliyiz ve bu dua hem kavli hem de fiili olmalı. Elimizle yangına ateş taşımamalıyız.

Oraya mermi olup, bomba olup, barut olup Müslümanların üzerine düşecek bütün süreçlerden uzak durmalıyız, protesto etmeliyiz. Ben en büyük duanın oraya bomba atanların gücüne güç katacak bütün ekonomik süreçlere uzak durmak olduğunu düşünüyorum. Çok net bir kararlılıkla Müslümanların yanında olmak asıl dua olur bizim için. Eğer derdimiz buysa, Kudüs’ü bizim gündemimize taşıyan, Filistin’de şehit olan, günbegün toprağa verdiğimiz Müslümanlarsa bizim gündemimiz; din kardeşlerimizin yanında durmak, bu zulmün de karşısında durmaktır bizim görevimiz. Örneğin İsrail üretimi ürünleri almamamız ya da oraya akan nehir neyse oradan uzak durmamız gerekir. Bunun önemli bir duruş olduğunu düşünüyorum ben. Ayrıca bir tarihin içerisinden geçtiğimiz gerçeğini aklımızdan çıkarmadan bugünün bize yüklediği sorumluluk anlamında; üretmek, dışarıya bağımlılığımızı azaltacak teknik, teknolojik yenilikleri için her an gayret göstermeli ve samimiyetimizi korumalıyız.

Röportaj - Öğretmenler

Meryem ÖZYILDIRIM, Hafsa Betül DAĞDELEN [11-B]

-Şu an yaşanan İsrail-Filistin Savaşı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Nihal Yücel Çelen: Çok üzücü ve insanlık dışı bir durum. Bir ülkenin Filistin'in durumuna düşmemesi için kendi savunma sanayi teknolojilerini üretmek zorunda olduklarını düşünüyorum. Kılık-kıyafet veya siyaset gibi konularda kendi içimizde kavga etmek yerine mutlaka birlik olup dış tehditlere karşı üretmek zorunda olduğumuzu düşünüyorum.

Hasan Demiralp: Yahudiler Müslümanlara zulmediyor ve birçok Müslüman ülke -maalesef ki- buna göz yumuyor. Temennim Müslümanların bir çatı altında birleşmesi ve birbirlerini koruyup kollayabilmeleridir.

Cevdet Yel: Çok üzülüyorum. Elimden bir şey gelmiyor, dilimden dua düşmüyor.

Orhan Bayraktar: Mevzu neresinden bakarsanız bakın uluslararası hukuka, insan haklarına aykırıdır. Ancak Müslüman kardeşlerimiz söz konusu olduğu için bizi ayrıca derinden etkilemektedir.

Zekeriya Demir: İsrail, şu an kendi topraklarında işgale uğramış masum insanların yaşam haklarını ellerinden alıyor, insanlar hayatlarını kaybediyorlar. İsrail, bu yaptıklarıyla savaş hukukunu hiçe sayıyor.

Ali Furkan Ertosun: Zalimin zulmü varsa Allah'ın da adaleti var. Zulme sessiz kalanları diğer âlemde sessiz cellatlar beklemektedir. Selam olsun onuruyla savaşanlara ve dua edenlere.

Erdem Keskin: Bu yapılan savaş değil; zulümdür, eziyettir, işkencedir. Bütün dünyanın birlik olup buna dur demesi lazım.

Müjde Kayalı: Eşit şartları olmayan her savaşın ahlaksızca olduğunu düşünüyorum.

Sabri Kuzu: Yapılan iş resmen soykırım. Filistin'deki nüfusun zorla tecrit edilmesi sonrasında İsrail'in arz-ı mevûd planını gerçekleştirmesidir. Ve ne hikmetse konu Müslümanlar olunca tüm dünya sessiz.

Soner Çınar: İçim yanıyor.

Ali Şevik: Çok açık ve net bir şekilde zulüm var. Buna karşı imkanımız neye yetiyorsa onunla karşı durmak zorundayız. Hadisin de dediği gibi: "Bir yanlış gördüğünüz zaman elinizle düzeltin, yapamıyorsanız dilinizle düzeltin, onu da yapamıyorsanız kalbinizle buğz edin."

Seray Kayran: İnsanlık ayıbı ve insanlık tarihi için kötü bir leke olduğunu düşünüyorum.

Erdal Topuz: Elimizden bir şey gelmediği için utanç duyuyorum.

Adnan Akoluk: Oradaki vahşeti engelleyemediğim için kendi adıma vicdan azabı duyuyorum.

Hatice Tosun: En son güzel günlerini Osmanlı çatısındaymiş görmüş mazlum bir halk... İnşallah o dönemdeki günlerine tekrar kavuşur.

Ozan Özsu: "Zulüm nedir?" diye sorsanız Filistin'in şu anki durumunu gösteririm. İnsanlığın ayaklar altına alındığı; bebeklerin, çocukların katledildiği bir atmosfer ve dünyanın buna duyarsızlığı... Her olayda sesini yükselten Batılı medeniyetlerin üç maymunu oynadığı bir tiyatro eseri... Nisa Sûresi 168. ayette emrölunduğu gibi: "Şüphesiz ki Allah kafir olanları ve zulmedenleri, bağışlayacak ve hidayete erdirecek değildir."

Osman Çakmak: Dünyanın gözünün önünde işlenen vahşet...

Mehmet Kutlu: Müslümanların acizliği olduğunu düşünüyorum.

Melek Eyigün: Sivillere uygulanan haksız durumdan dolayı üzgünüm.

Kendi İçinde Müslüman

Sıla DİRİK [11-B]

Ben bir Müslümanım kendi içimde, az ötemdeki binlerce çocuk çığlığına kulak tıkamış, sevgi dolu dünyasının tadını çıkararak. Ben bir Müslümanım kendi içimde, ninni sesleriyle dolması gereken minik kulaklar alışık olmadığı sesleri işitirken kılını bile kıpırdatmayan. Ben bir Müslümanım kendi içimde, tüm bu katliamları hiçe sayıp “Bana dokunmayan yılan bin yaşasın.” diye ortalıkta dolanan. Ben bir Müslümanım kendi içimde, kan revan içindeki insanların gözüne baka baka “Ama onlar topraklarını sattılar.” diyebilen.

Ben bir Müslümanım, Müslüman! Bunca yıldır Kuran'dan sünnetten bahsettikten sonra iş icraate gelince kuytularına sığınan. Merhametini, hakını, hukukunu, güzel ahlakını insanlara övünçle anlatıp dibindeki zulmü görmeyen, görmek istemeyen. Öldürmemiş olsa bile öldürünlere de sesini çıkarmayan.

Evet, ben bir Müslümanım. Kuytusunda, sessizce insanlığından utanan bir Müslüman.

Şehr-ül Kudüs

Ömer Talha BIÇAK [8-D]

Bir çocuk vardı 600'lü yıllarda,
Peygamberliğin gelmiş olduğu zamanlarda,
Şehr-ül Kudüs'ü kible ediniyordu namazlarda
Resul-ü Ekrem'in imamlığında.

Uzun yıllar sonra Resulümüz çıktı miraca,
Bir gecede gelmişti Mescid-i Aksa'ya,
Daha sonralarında göç etti öbür dünyaya,
Çok üzüldü, dindiremedi acısını, ağlaya ağlaya.

Çocuğun nesli gördü Hıttin Savaşı'nı,
Selahaddin Eyyubi'nin cesaretle kılıç sallayışını,
Duydular o gür sesin zaferle haykırışını,
Haçlıların kızgınlık ve hüznle ağlayışını.

Şimdilerde ise Kudüs'e bombalar yağıyor,
Nice çocuk korku içinde ağlıyor,
Türlü türlü eziyetler ediliyor,
Fakat buna birçok devlet susuyor.

Resul-ü Ekrem'in miraca çıktığı,
Çocuğun kiblem diye namaz kıldığı,
Selahaddin Eyyubi'nin emanet bıraktığı,
O Beyt-ül Makdis'e bombalar yağıyor!

O Kudüs ki şimdi alevler içinde yanarken,
Ufacık bir çocuğun gözünde alevler tutuşurken,
Zalimler, yaşlı çocuk demeden öldürürken,
Nasıl rahat uyursun ey zalim dünya!?

Bu Gece

Meryem ÖZYILDIRIM [11-B]

Alazların arasında ölmüşüm bu gece
Dünya suskunmuş, ben ise mahzun
Canımın ehemmiyeti yokmuş bu gece
Kanım Aksa'ya feda,
Canımı Allah'a emanet etmişim.

Oğullarıma öğütler bırakmışım da gitmişim
Sizsiniz İslam'ın yegâne neferleri, demişim
Elinizde silah, ayağınızda çarık olmasa da
Yüreğinizle savunun, imanınızla savunun
Diye de tembihlemişim

Gülerek kapatmışım gözlerimi
Sevdiğime kavuşmama saniyeler kalmış
Biraz da buruk gitmişim ben bu gece
Zira Aksa, arkamdan ağlamış

Ben küskünmüşüm Muhammed ümmetine bu gece
Ben küskünmüşüm ama Aksa daha küskünmüş
Biz küskünmüşüz ama ne ses varmış ne seda
Bizim gönlümüzü alacak bir eda

Ben sadece...
Sanki alelade...
Her ne ise
Tasımı tarağımı topladım, gidiyorum işte
Mutlu olmalı, gülmeli, çok gülmeli bu gece.

Keşke

Eslem Nur GÖKÇE [10-A]

Söze nasıl başlanır inanın bilmiyorum. Ne kelimeler yeter bu zulmü anlatmaya ne de vicdan dayanır olanları duymaya.

Koca bir zalimler sürüsü toplanmış masum, saf çocukları, kadınları ve adamları sırf dinleri yüzünden acımasızca katlediyor. Hak, özgürlük diye bağırarlardı kendileri. Taşlaşmış kalpler, hırstan kör olmuş olan o gözler ne anlar haktan, özgürlükten? Para için ruhlarını satmışlarken minicik bebekleri yok ederken mi vicdanları sızlayacak?

Ya biz? Ya tüm İslam âlemi? Biz de mi o zalimlerle aynıyız? Nerede bizim vicdanımız? Nerede o yerlere göklere sığdıramadığımız merhametimiz? Kolay mı bu kadar, yalnız birkaç gün kınayıp sonra unutmak? Aynı acıyı hissetmedikçe kalbimizde, nasıl ödeyeceğiz haklarını öbür dünyada? Nasıl bakacağız o tertemiz yüzlere? Onlar sırf dinleri için kendilerinden vazgeçmişken nasıl olur da bizlerin gözleri kör, kulakları sağır olur?

Peygamberimiz, peygamberimiz diyerek her fırsatta sevgimizi dile getiren bizlerin bu zulme sessiz kaldığını gören Peygamber efendimiz (s.a.v.) bakar mıydı ki yüzümüze? “Bu zulüm insanlık dışı, en kısa sürede bitmeli.” derken evimize, savaşa açıktan destek veren şirketlerin mallarını satın alıyorsak nerede bizim insanlığımız?

Bu olaylara susan dil, titremeyen kalp, yaşarmayan göz insanlıktan nasibini almamıştır bence. Unutmayın hepimiz susmayı tercih edersek bırakın sadece bir ülkeyi, tüm dünyayı saracak bu zulüm ve bizler işte o zaman, yalnız “keşke” demekle yetineceğiz.

Mescid-i Aksa

Orhan BAYRAKTAR

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Bir çocuk gibiydi ve ağlıyordu.
Varıp eşiğine alnımı koydum
Sanki bir yeraltı nehri kaynıyordu.

Gözlerim yollarda, bekler dururum
'Nerde kardeşlerim' diyordu bir ses.
İlk kıblesi benim ulu Nebimin
Unuttu mu bunu acaba herkes.

Şimdi kimsecikler varmaz yanıma
Resulden yoksunum, tek ve tenhayım.
Rüzgârlar silemez gözyaşlarımı
Çöllerde kayıp bir yetim vahayım.

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Götür Müslüman'a selam diyordu.
Dayanamıyorum bu ayrılığa
Kucaklasın beni İslâm diyordu.

Mehmet Akif İnan

Bir mabed sevilir, bir mabed değer görür; kut-saldır, özlenir bir mabed, düşlere de girer ama bir mabed o düşlerde neden ağlar? Hem de çocuk gibi. Hem de altından yer altı nehirleri akar-casına.

Mehmet Akif İnan bu şiiri yazdığında 1979 yılıydı. O yıl da ilk kıblesi "Ulu Nebimizin" gözleri yollarda bekliyordu. Herkes unuttu, unutu-verdik, birkaç kısık sesi saymazsak. Ama dedik, fakat dedik, lakin dedik ve unutuverdik ilk kıble-yi. Unutuverdik bekleyip duranları.

Çöl serttir, çöl yamandır. Isıran rüzgarları vardır geceleri, kavuran kum tanelerinin ardı arkası kesilmez gündüzde. Ancak kutlu bir muştıyla gelen "müjdecî" çölü vahaya çeviriverir. Yetimin gözyaşları silinir, garibin yüzü güler. Mazluma umut, zalime korku olur... O'ndan yoksun olan-sa tek ve tenhadır. Kalabalıklar içinde bile yalnızdır. Medeniyet denilen tek dişli canavar azdıkça azar, haddini aştıkça aşar... Başka bir Akif yıllar öncesinden haykırmıştır: "Şu sessiz kubbenin altında insandan eser yokmuş!/ Diyorduk: "Bir buçuk milyar!" Meğer tek bir nefer yokmuş!/ Bu hissiz toprağın üstünde mazlûmîne yer yokmuş!/ Adâlet şöyle dursun, böyle bir şeyden haber yokmuş!/ Bütün boş-lukmuş insanlık: Ne istersen, meğer yokmuş!"* Daha da arttı, daha da kalabalıklaştık ama daha da yalnızlaştık. Hala boşluk, insan hala hissiz. Onca kadın, onca çocuk; bu orantısız güç, bu öfke, bu kin... Ne istersen, meğer yokmuş. Küfür hakikaten tek milletmiş. Sen onların dinine girmediğin müddetçe onlar senden razı olacak değilmiş.

Selam geldi çok da uzak olmayan diyarlardan. Selam geldi ata yurdundan. Dayanamıyormuş bu ayrılığa, "amalar, fakatlar" incitmedeymiş. Beklemelere, "ne olacak bakalım?"lara hayret-teymiş. Zalim, küfür tek milletken bize gaflet uykusu; bu ayrılıklar yakışmazmış. "Kucaklaşın" diyormuş...

Kucaklaşın ki "Kucaklasın beni İslam!"

Mecid-i Aksa Mehmet Akif İnan'ın düşünde ağ-ladıysa bizim düşlerimizde hiçkırılmazdır.

Kudüs Acısı

Medine ALTIN [7-A]

Kudüs'teki hayat savaşını,
Gözyaşlarında boğulan çocukları,
Minik yüreklerindeki acıyı,
Unutur mu bu millet?

Kalplerinde yanan ateş gibi imanı,
Kaybolan umutları, gözlerdeki yaşları,
Öz yurdu harabeye çevrilen düşmanı,
Unutur mu bu millet?

Gerçek Savaş ve Gönül Savaşı

Ayşe Zeren ÇOLAK [6-A]

İnsanların arasına örülmüş bir duvardır savaş. Eline silah aldığı anda gözünü döndürecek kadar öfke ve kıskançlık hissi, başkasında olanı elde etme hırsı, karşısındaki elini kaldırıp teslim olunca yüzüne gelen sinsi gülüş... Karşısındaki çaresizliği, endişesi ve belki de hayatını karartacak bir mermi... Ölmeyip ağır yaralanırsa silah sahibinin yüzündeki alay ... Vurulanın yüreğini saran derin yara ve hayatında belki de en büyük izi bırakacak o anı...

İnsanların, benim adına "savaş çözü" dediğim haince izleri var. Savaş; iki kişi, iki ülke veya tüm dünya ülkeleri arasında olabilir. Mesela iki ülke arasında olduğunu varsayalım. Durduk yerde güçlü bir ülke, güçsüz bir ülkenin topraklarını almak için saldırmaya başlar. Bu savaşın sonunda güçlü olan ülke diğerinin insanlarını öldürür, başka bir yere sürer veya hükmü altına alıp yönetmeye başlar. İşte zafer kazandığını düşünen bu insanlar bence savaş çöpleridir. Çünkü savaş başlatan onlardır. Saldırdıkları insanlara çöp muamelesi yapsalar da haksızlık ettikleri, adaletsiz davrandıkları, insanlık hakkını ellerinden aldıkları için asıl çöp kendileridir. Ama saldırılan ülke insanları vatanları ve tüm kutsalları uğruna savaştıkları için arkalarında onurlu bir iz bırakırlar.

Sonrasında ise, bu sefer de gerçek savaştan çok daha kötü olan "gönül savaşı" başlar. Her an savaş çıkacakmış gibi hisseden, ait oldukları vatani kaybeden, kaybettiklerinin acısını yaşayan, haksızlığa uğramış insanlar. Bir kere savaşı tattılar, dünyanın öbür ucuna gitseler bile kendilerini güvende hissetmezler. Ve en kötüsü, o anıyı ne kadar unutmaya çalışsalar da unutamayacaklar, gönüllerinde hiç sönmeyecek olan o yangın daha da büyüyecektir.

Allah, ne gerçek savaşı ne de gönül savaşını hiçbir insana yaşatmasın.

Kudüsten Doğan Güneş

Ahmet Kasım TEKFİDAN [8-D]

Kudüs için yanıp tutuş ey Türk evladı
Kalmadı mazlumun edecek feryadı.
Dinin, ırkın uludur; durma ara göklerde
Emanet edeni, sana bu mukaddes vatani.

Onca yıl eziyet eden bu değil miydi!
Yine kedi yavrusu gibi kuytuya çekildi,
Ama unutmaz bu vatan kardeşine edileni
Elbet bulacak bir gün başkasına ettiğini

Sen de durma ,yaraşmaz Türk'e
Kutsal olan o bölge bakmaz mala mülke
Haklının yoktur Hak'tan başka dostu,
El uzatırsa sana sen de del o postu.

Kudüs'ün kalesi, gönlümüzde ebediyen,
Mazlumların umudu, hürriyetin meşalesi.
Şehirlerin sultanı, tarihle örülmüş efsane,
Asır önceki bir ihanet, meğerse gerçekmiş kehanet.

Savaş

Eslem Meryem ARIK [6-A]

Devletlerin ya da ülkelerin aralarında bulunan siyasi, sosyal veya ekonomik anlaşmazlıklar nedeniyle siyasi ilişkileri bitirerek birbirlerine karşı orduları ile giriştikleri silahlı eylemler savaş olarak tanımlanıyor. Savaşlar toplumlar arasına nifak tohumu sokan, milyonlarca insanın ölümüne, yaralanmasına, sakat kalmasına ve birçok salgın hastalığın başlamasına neden olan kötü bir eylem. Güçlü olan ülkeler çıkarları için, daha fazla mala mülke sahip olabilmek için, daha fazla sömürge elde edebilmek için yıllarca savaşmış ve bu savaşlarda da maalesef masumlar yitip gitmiştir.

Savaşlarda en çok zarar görenler de bebekler, çocuklar ve yaşlılar. Bunlardan en acı vereni elbette ki bebeklerin bombalar içinde can vermesi ve yaralanması. Yöneticilerin insanlıktan çıktığı ve insanlığın yok olduğu toplumlarda şüphesiz savaş da kaçınılmaz. Savaş sadece ülkeler arasında değil, bir ülkenin içinde de olabilir. Günümüzde bunun örneğini bizzat yaşamaktayız: Filistin ve İsrail Savaşı.

Filistin'e bombalar yağmakta. Küçük küçük yavruların kanlar içinde kalması ve ölmesi ne yazık ki dehşet verici.

O ölen bebekler, çocuklar, gençler en güzel çağlarını yaşayamadan bombalar içinde acı çekerek gittiler bu dünyadan. Bunun hesabını zalimler verecektir elbette bir gün ama işte insan olduğumuz için ciğerimiz yanıyor ve canlarımız gidiyor, insanın yüreğini parçalayan, bebeklere zarar veren bu zalimler elbette bir gün Allah'ın zulmüne uğrayacaklardır. Savaş işte bu kadar acı verici, kalıcı hasarlar bırakan bir vahşettir.

Savaşın hiçbir yönünün iyi olmadığını görmemiz gerek. Yani savaş hiçbir zaman milletlere mutluluk vermemiş sonucu hep ölüm, kan, gözyaşı olmuştur. Savaşlar insanlığı bitiren eylemlerdir, bir ülkenin savaşa girmesi ile hem binlerce insan hayatını kaybeder, hem ekonomik kayıplar yaşanır. O ülkenin doğal ve tarihi yapıları bombalar içinde yok olup gider. Bu yüzden savaşın hiçbir iyi yönü yoktur.

Vakit Gelmedi mi?

Saliha Ebrar ŞAHİNKAYA [10-A]

Kendisini devlet sanan fakat olmayan, Filistinlilerle savaştığını düşünen ama çocukları öldürmekten başka bir şey bilmeyen bir topluluk; İsrail. Dilim, insan demeye varmıyor bu lanetlenmiş topluluğa. Çünkü onlar hastanelere, okullara sığınmış çocuk ve kadınlara bombalar yağdıracak kadar alçaklar. Savaş adı altında bir soykırım yaptıkları halde, her yerde kadın hakları, çocuk hakları, insan hakları diye bağırın dünya da suspus olmuş durumda. Ya da İsrailin yanında. Buna ne demeli? Doğru ya ne de olsa terörist değil mi mazlum Filistinliler!? Hastaneyi de kendileri bombalamadılar mı ki? Onlar başlatmadılar mı zaten bu 'savaş'ı?

Bütün dünyayı geçtim, peki ya Müslümanlar olarak bizler neredeyiz? İlk kıblemiz olan Kudüs davası sadece Filistinlilere mi ait? Bizim de davamız değil mi aynı zamanda? Bedenen o topraklarda olmasak bile işgalci devletlerin mallarını boykot ederek başlayabiliriz bir şeyleri düzeltmeye. Karınca misali -kabeye varamasam da bu yolda ölürüm demiş ya- gibi gözüксе de bütün Müslümanların bunu yaptığını düşünsenize. 2 milyar insan. Artık düşünmek ya da konuşmak yerine eyleme geçmenin vakti gelmedi mi?

Vakit bir olma, birlikte hareket etme vakti değil mi sizce de?

“Ey iman edenler! Siz Allah’ın dinine yardım ederseniz Allah da size yardım eder, düşman karşısında sizi güçlü ve dirençli kılar.”
(Muhammed Suresi 47/7)

Ben Kudüsüm

Dursun Ali ERZİNCANLI

Ey Rabbim!

“Peygamberle baş başa konuşacağınız zaman,
Bu konuşmanızdan önce bir sadaka verin.”
buyuruyorsun.

Benim tasadduk edecek hiçbir şeyim yok,
Gölgede beni savunurken canlarını veren
çocuklardan başka.

Kabul buyur Allah'ım, Beni duyur Allah'ım!
Sübhân olan Allah'ım!

Ya Rasûlallah! Ben Kudüsüm!

Allah'ın dokunulmaz kıldığı üç hareminden biri.

Yeryüzünün süslerinden bir süsüm, kalbinde
Mescid-i Aksâ'yı taşıyan.

Sokaklarında Peygamberlerin yürüdüğü,
Güldüğü, ama hep öldürüldüğü şehir!
Bu yüzden uzundur yasım!

İniltilerini duyduğun, derdini dinlediğin o kütük
misali,

Beni de duy, beni de dinle!

Bugün hem garip, hem de mahpusum.
Ebvâ'dan döndüğün günkü gibi öksüz.
Taif'te taşlandığın günkü gibi sahipsiz,
Ebu talip mahallesindeki gibi yalnız,
Tepeden tırnağa pusum!

Ben Kudüsüm! Mekke-i Mükەرreme'nin kardeşi.
O, zemzemle ummân, bense kan dolu bir tasım!

O, şehirlerin anası, bense şehirlerin
mazlûmuyum!

O, sevinç gözyaşlarından deniz; ben, acılardan
bir nehirim.

O, ayaklar altında kalmasın diye,

Bir İsrâ gecesiyle şeref verdiğin fakîrim!

Başım üstüne dedim, Başımla beraber dedim!

Sen göklere yükselirken , başını ayaklarının
altına koyan şehrim.

Her şehir senden bir teberrük aldı,

Bana da hüznün kaldı o gece.

Yüzünde Ebutalib'in, Hatice'nin hüznü vardı.

Yüzünde! Her hüznü unutturacak yüzünde,
hüznü gördüm

Sen hüznün peygamberi, ben de hüznün şehri
oldum.

Gündüzlerim ölüm koktu, gecelerim sen!

Zeyneb'i, Ümmü Gülsüm'ü, Rukiyye'yi toprağa
verdiğin gibi,

Kaç kız çocuğunu bağrıma bastım bir bilsen!

Bildirsin azîm olan Allah! Kerîm olan Allah!

Sübhân olan Allah!

Ben Kudüsüm! Kubbelerinde feryatlar
yankılanan!

Ağıtları saklayıp seher vaktine.

Onlardan irili ufaklı kefenler ördüm!

Ve ben iki Fatih gördüm: İlki Ömer'di!

Yürüyerek girdi kapımdan, hem şehrim, hem
kalbime girdi!

Yine sen koktu sabahlarım, akşamlarım!

Uzun sürmedi rüyalarım, sevincim yarım kaldı,
düşlerim yarım!

Yine gelir diye beklerken Ömer'i,

İkinci Fatihi gördüm kapımda: Adı Selâhaddin-i
Eyyûbiydi!

O nasıl bir oğuldu öyle! Adalet ve merhamet,
insan suretindeydi.

Ve bir muhafız gördüm, Eba Eyyûb-el Ensârî'nin
şehrinden,

Uzatıp elini, etten duvar ördü çevreme, çelikten
kalkan!

Cennet Mekân Abdülhamid Hân!

Ya Rasûlallah! Ben Kudüsüm!

Gözü Mekke'de, Kulağı Medine'de olan şehir!
Mescid-i Kibleteyn'de yüzünü Kâbe'ye dönüp,

Uhud gibi sırtını yasladığın şehir!

Ümmetinin yüzü de Kâbe'ye dönük

Ama bana sırt çevireceklerini hiç
düşünmemiştim.

Meryem'in susup, kundaktaki İsa'nın
konuştuğunu gördüm,

Ama Meryemlerin öldürülüp, kundakların ateşe
verileceğini hiç ummamıştım.

Bir avuç Filistinli kaldı yanımda!

Bedir'de dua ettiğin gibi, onlara da dua et!

De ki Allah'a: Bu bir avuç insanı helak edersen,
Mescid-i Aksâ'da sana ibadet edecek kimse

kalmaz!

Duanı kabul buyursun Allah, Subhân olan Allah!

Allah, kalbime Mescid-i Aksâ dedi ama o adı
koruyan olmadı.

Ağlayanım yok, Mekke'den, Medine'den başka!

Bir umûdum var ki, Seni âlemlere rahmet
gönderen Allah var!

Dâvudun sapan taşıyla Câludu yere seren Allah
var.

Hız.Yakup a, Yûsufun kokusunu taşıyan Allah
var!

Bana bunadı demelerinden korkmasam, Sanki
İstanbul'dan Ömer'in,

Selahaddin'in, Abdülhamîd'in kokusunu
alıyorum!

Sanki bana doğru payitahtan arslan seli akacak!
Kıpkızıl bir şafakta, göğüme bir hilâl, bir de
yıldız takacak!

Ya Rasulallah! Huzurunda sesimi yükselttiğim
için affetsin beni Allah!

Ben Kudüsüm! Sen başımın tacısın .

Ama bugün ümmetine küsüm!

Hazırlayan: Mustafa URFALIOĞLU [12-C]

Ölüm Sessizliği

Elif Ayşe BAL [6-A]

Karanlık bir geceydi
Bomba sesleri göđü deldi
Zalimlerin geliři
Nefesleri kesti.

Ne annem be babam
Ne abim ne ablam
Hepsi uçtu gitti
Bıraktılar bir bir beni.

Yalnızım ben yine
Korkuyorum niye
Ađlamaklı gözlerle
Arıyorum bir çare.

Beyt-ül Makdis

Ömer Talha BIÇAK [8-D]

Kudüs, bu zamanın en önemli ve kutsal yerlerinden biri. Üç din de (Hristiyanlar, Yahudiler ve Müslümanlar) bu şehrin kutsal olduğunu kabul eder. Peygamberimiz (SAV) zamanında, Kudüs müslümanların ilk kiblesiydi. Bütün dinler burayı ibadet merkezleri olarak görüyorlardı. Fakat bir süre sonra Bakara suresi 144. Ayet-i Kerime ile kiblemiz Mescid-i Aksa'dan Mescid-i Haram'a çevrilmiştir. Peygamberimizin bir mucizesi olan isra ve miraç hadisesi de Kudüs üzerine kurulu bir mucizedir. Peygamberimiz Kudüs'den Sidret'ül Münteha'ya yükseltilmiştir. Ayrıca bu mucizede 124.000 peygambere imamlık yapmıştır. Bunlar Kudüs'te gerçekleştirdiği mucizelere örnek olarak gösterilebilir.

Şimdi ise Kudüs'ün tarihimizdeki yerine biraz dikkat çekeyim. Selahaddin Eyyubi adındaki cengaver yiğidimiz 1187 yılında Hittin Savaşı'nda Kudüs'ü Müslüman Eyyubi Devleti sınırlarına kattı. Arada başka devletlerin egemenliğine girmiş olsa da sonra Osmanlı topraklarına dahil oldu. Yavuz Sultan Selim adındaki bir diğer cengaverimiz Mısır seferindeyken "Buralara kadar geldik madem, Kudüs'ü geri almadan gitmeyelim." dedi ve Mercidabık Savaşı ile Kudüs'ü tekrar bizim sınırlarımıza dahil etti.

Bakın buraya kadar çok güzel ama olaylar buradan sonra pek de iç açıcı değil. Neden değil? Çünkü şu an İsrail tarafından ele geçirmeye çalışılıyor ve dakika başı füze atılıyor. Bu neymiş be kardeşim? Bir aldık diye seviniyoruz, bir kaybettik diye üzülmüyoruz. Beynim yandı resmen.

Peki bunun suçlusu kim? Herkes veya pek çoğunuz buna "Tabii ki de işgalci devlet kardeşim!" diye cevap verebilir. Ama bu cevap yeterli bir cevap değil. İşgalci devlet suçludur fakat bu devlet, güçlü devletlerin sadece bir kuklasıdır. Bu sebeple sadece ona değil onları destekleyenlere de tepki göstermeliyiz. Demem o ki gençler dikkatli olunuz ve farkı fark ediniz. Şu anda güçlü devlet adamları pamuktan yapılmış yumuşacık ve sıcacık makam koltuklarında otururken Kudüslü Müslüman kardeşlerimiz oturacak bir hasır bile bulamıyor. İşte fark budur. Bu insanlığa yakışan bir şey değildir. Biz Yavuz Sultan Selim'in emanetine bu şekilde mi sahip çıkacağız? Peygamber Efendimiz (SAV)'in ilk kiblesine bu şekilde mi sahip çıkacağız? Müslüman kardeşlerimizi bu şekilde mi koruyacağız? Bu soruların cevaplarını bir düşünmenizi tavsiye ederim.

Sözlerimi bu konuyla alakalı olan bir Hadis-i Şerif ile bitireceğim. "Sizden biriniz bir yerde bir kötülük gördüğü zaman onu eliyle düzeltsin. Eğer buna gücü yetmiyorsa diliyle düzeltmeye çalışsın. Eğer buna da gücü yetmiyorsa o şeye kalbiyle buğz etsin. Biliniz ki bu imanın en zayıf derecesidir." Peygamberimiz (SAV)'in sözlerinden de anlaşıldığı üzere bir kötülük gördüğümüzde o kötülüğe ne şekilde olursa olsun bir tepki göstermeliyiz. Tekrar görüşmek dileğiyle hoşçakalın ve asla kötülüğe göz yumanlardan olmayın. Kalın sağlıcakla.

Hanzala'nın Hikayesi

Şule BAYRAKTAR

Mülteci kampında geçen kendi çocukluğundan esinlenerek ortaya çıkardığı "Hanzala" karakteriyle dünya çapında üne kavuşan Filistinli çizer Nacî el Alî, Hanzala'yı sırtı bize dönük ve elleri arkasında bağlı bir karakter olarak tasarladı.

Karikatürist Alî, insanlığın Filistin'de yaşananlara sessiz kalmasından ötürü küskünlüğünün ifadesi olarak Hanzala'yı sürekli sırtı dönük halde resmetti. Hanzala'nın yüzü, Filistin özgür olduğunda görülecektir. Ellerinin arkasında bağlanması ise, "dışarıdan dayatılan her türlü çözüme kapalılık" anlamına gelir.

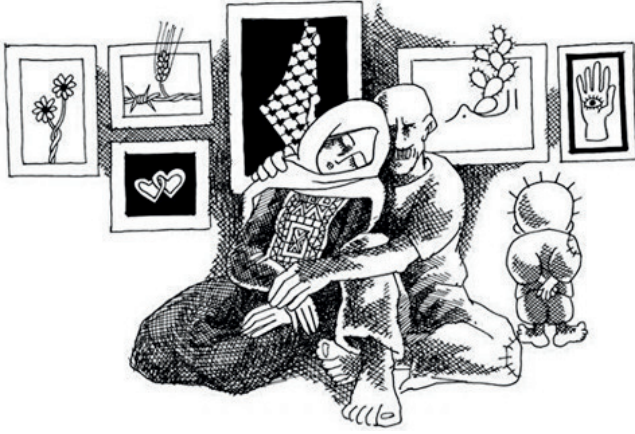
Bir açıklamasında 10'lu yaşların başındayken ülkesinden sürüldüğünü hatırlatan Alî, Hanzala'ya ilişkin şu ifadelere yer vermişti:

"Hanzala 10 yaşında doğdu ve her zaman 10 yaşında olacak. Vatanına döndüğünde de 10 yaşında olup büyümeye başlayacak. Doğanın kanunları ona işlemeyecek. O eşsiz. Her şey vatanına döndükten sonra normalleşmeye başlayacak. Onu yoksul ve acının sembolü olarak resmettim ve adını Hanzala koydum. En başta Filistinli bir çocuktü. Fakat şuuru, onu ulusaldan uluslararası bir yere taşıdı. Basit fakat sert bir çocuk. İşte bu nedenle insanlar onu sahiplendi ve kendi duygularını temsil ettiğini hissetti.

Hanzala sadece Filistinli bir çocuk değil, siyonistlerin işgallerine karşı çıkan, insanların haklarını savunan bir çocuk. "Hanzala'nın gözünde yoksullar Filistinlidir. Ezilenler, mazlumlar hepsi Filistinlidir. Sadece bir ülke olarak değil, insanî anlamda bir Filistin."

Ve Naci El Ali tüm Filistin karikatürlerine dünyaya küsmüş Hanzala'yı bir sembol olarak yerleştirmiş, Hanzala Filistin direnişinin sembolü haline gelmiştir.

"Benim adım Hanzala, seninki ne?"

"Umut!"

Lübnan sınırları içerisindeki Litani Nehri'nin 1982'den 2000 yılına kadar İsrail işgali altında kalmasıyla Filistinlilerin suya ulaşmada yaşadığı sıkıntıları ve Filistinlilerin mağduriyetini anlatan bir karikatür.

"Lübnan'da Filistinli mültecilerin kaldığı Aynu'l-Hilve Kampı." Karikatürde; petrol tankerlerinin kalıntılarından yapılan derme çatma barınaklara mahkum edilen çaresizlik içindeki Filistinli göçmenler tasvir edilmiş.

Adı: *Hanzala*

Baba Adı: *Önemsiz*

Anne Adı: *Nakbah*

Ayak numarası:

Bilinmiyor, çünkü hep yalınayak dolaşır

Doğum Tarihi:

5 Haziran 1967,

10 yaşında

Milliyeti:

Sadece bir Arap.

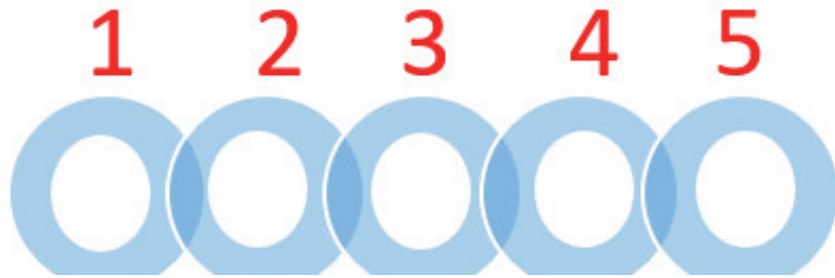
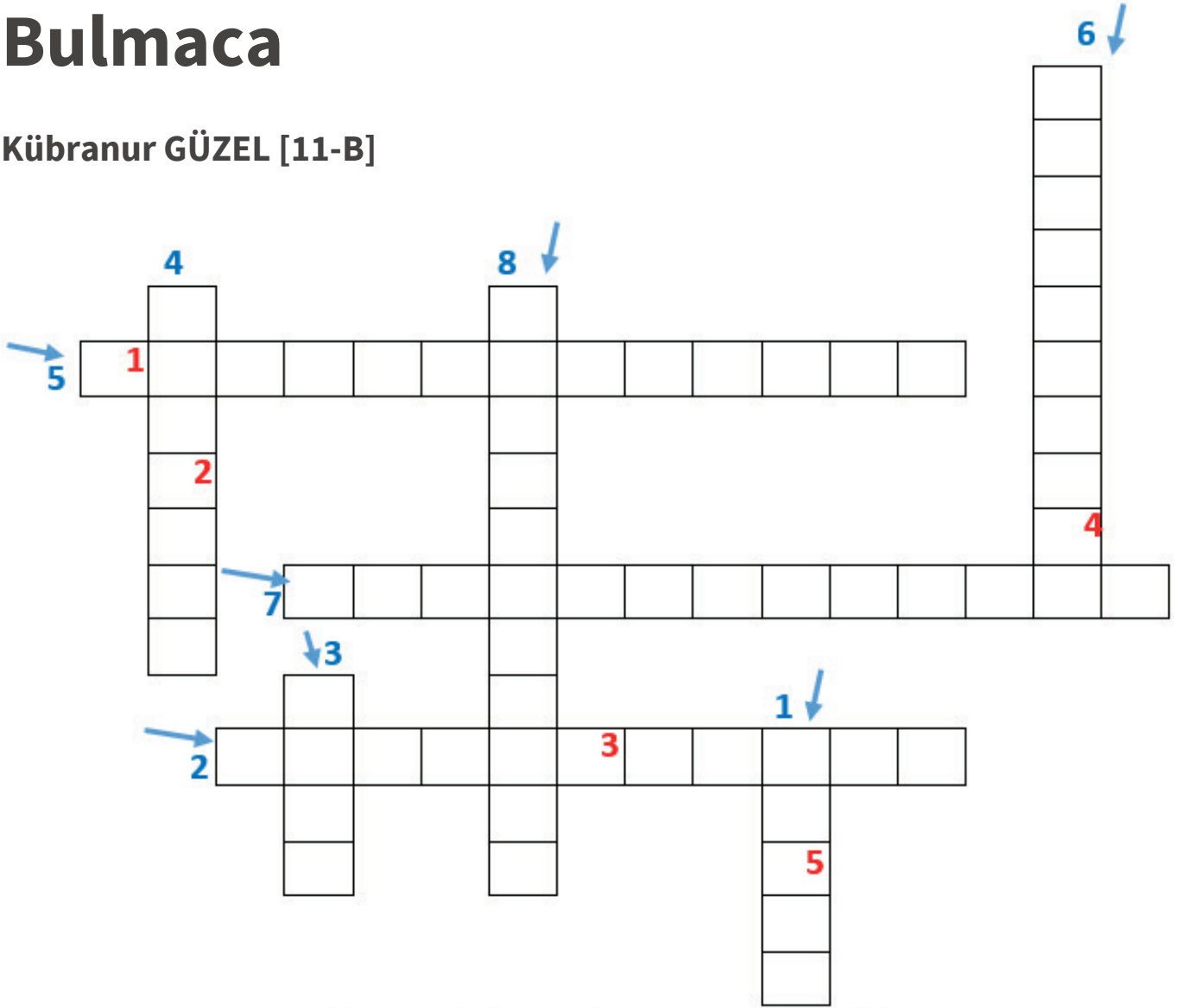
Deneyim&Eğitim:

Tüm dilleri bilir.

İyi, kötü her çeşit insanı tanır. Savaş alanlarında kimin savaşıp, kimin sadece konuştuğunu öğrenmiştir.

Bulmaca

Kübranur GÜZEL [11-B]

1. Sonbaharın son ayı nedir?
2. İlk kiblemiz neresidir?
3. Okulumuzda kaç tane Türkçe öğretmeni bulunur?
4. Sonbahar mevsiminde Aydın'da genellikle hava nasıldır?
5. Kudüs'te bulunan altın renkli kubbeli yapının adı nedir?
6. 2023-2024 yılında okullar hangi gün açılmıştır?
7. Lise öğrencilerinde sorumluluğu müdür yardımcısı kimdir?
8. Kudüs hangi kıtadadır?